

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Vespertina-festiva: a les 20h.-Francesc Sàbat i Munné, 2n aniv / Dolores Font i Escala, 2n aniv. / Julià Ferrés, 2n mes

Diumenge dia 8 de febrer.- diumenge Vè de l'any B/Santa Elisenda.

9h.-Carme Parés i espòs Vicenç/ Maria Teresa Prat i Costa, natalici./ Acció de gràcies Beat Alexandre.

12h. Conxita Guilera i espòs Joan.-

18h.- Antoni Ferrés C. I Eulàlia Capdevila M.

11 matí a Sant Roc: per la feligresia.

Dilluns dia 9.- Santa Apol·lònia .

Matí. -Mn. Jaume i Mn. Règul Casas.

Vespre.-Mn. Jaume Tobella.

Dimarts dia 10.- Santa Escolàstica.

Matí.- dfts. família Costa – Tuset.

Vespre.- Escolàstica Martí i espòs Sebastià Enrique i Carlos Tabar, aniv.

Dimecres dia 11.- Mare de Déu de Lourdes.

Matí.-Jaume Vilà i pares. / Acció de gràcies V. De Lourdes.

Vespre.-Eduard Garcia i Navarro / Quimeta Font, aniv. i espòs Pau Ferrés/ Acció de gràcies V. De Lourdes.

Dijous dia 12.- Santa Eulàlia v. i mr.

Matí.-Eulàlia Capdevila- Antoni Ferrés.

Vespre.- Eulàlia Boloix / Miquel Font C, natalici/ Eulàlia Font i espòs Joan P.

Divendres dia 13.- Sant, Benigne prevere i mr.

Matí.-Josep i Josefa.

Vespre.-Fernando de la Fuente Arnáiz, 1r aniv.

Dissabte dia 14.- Sant Valentí /Sant Ciril i sant Metodi.

Matí.- ànimes.

Vespertina-festiva: a les 20h. Valentí Grané i Rosal, el sant / Jaume Casanovas, aniv. i acció de g. Verge de Montserrat.

Diumenge dia 15 de febrer.- diumenge VIè de l'any B

9h.-Dfts. Planas – Tuset / Joan Rusinés Ll. –Montserrat Prats i C / Acció de gràcies Verge del Miracle.

12h. Francesc Berenguer, aniv. i Rosa Garro.

18h.-Pels vius i difunts d'una família.

11 matí a Sant Roc: per la feligresia.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6 08620 Tlèf. 936560201

Sant Vicenç dels Horts Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

www.vidaparroquial.es

Dies 7 i 08 de febrer 2009

any 31è.

Núm. 1627

SERVIR L'EVANGELI

Segur que tots ens hem trobat alguna vegada discutint amb una persona que també era cristiana i forçant la nostra memòria per recordar alguna cita o algun passatge de l'evangeli que justifiqués la nostra postura. I potser ell o ella ens van respondre amb una altra cita o amb un altre passatge que, suposadament, recolzava la seva postura, contrària a la nostra.

Sempre he pensat que l'evangeli ens dona la raó a tots, en el sentit que tots hi podem trobar arguments per justificar la nostra visió de la vida i de la fe, però que també ens crea (o ens hauria de crear) problemes a tots. Ho dic en el sentit que sempre hi podem trobar (o hi hauríem de trobar) motius per qüestionar la nostra manera d'entendre i de viure la vida i la fe.

N'hi hauria prou a fixar-nos en l'evangeli d'aquest cap de setmana. Si pensem que la pregària hauria de ser una activitat fonamental en la vida d'un cristià, a l'evangeli hi trobem una justificació: l'exemple de Jesús, que es llevava de matinada i es retirava a un indret solitari per pregar. Si considerem que per a un cristià és fonamental anunciar l'evangeli, també hi trobem l'exemple de Jesús, que anava per tot Galilea predicant la bona notícia. I si considerem que l'important no és pregar o parlar, sinó fer, podem adduir l'exemple de Jesús guarint malalts i preocupant-se pels més necessitats.

Considero que l'actitud veritablement cristiana no és la del que s'apropa a l'evangeli per justificar-se sinó per qüestionar la seva pròpia vida, per veure en quines dimensions va més flux, en quines cal que creixi, que maduri. Es tracta de servir l'evangeli en comptes de servir-se'n.

D'acord amb aquesta actitud, jo m'hauria de preguntar, per exemple, si a la meua vida reservo un espai prou gran per la pregària, pel silenci, pel diari retrobament amb Déu. Però també si dono prou testimoni de la meua fe, si anuncio Jesús, si intento escampar al meu voltant la joia de la bona notícia. I m'hauria de preguntar, en fi, si, més enllà de pregàries i de paraules, dono testimoni de la fe amb *miracles*, és a dir, amb accions constructives, amb el compromís envers els més necessitats. Ben segur que sempre trobaré, si més no, algun espai per millorar, per créixer com a cristià.

Joan Ferrés i Prats

ACTIVITATS:

CATEQUESI DE COMUNIÓ:

El dilluns dia 16, a les 18h. de comunió.

El dimarts dia 17, a les 18h. de post-comunió.

El dissabte dia 21, a les 11 del matí, de comunió.

El dissabte dia 21 "**vigília de carnestoltes**"

A les 16'30h Santa Missa de Diumenge:

Oberta a tothom, però hi participen:

-nens de catequesi infantil, d'adolescents i de confirmació.

-tot l'esplai flor de Neu i els seus monitors.

BAPTISME:

Avui diumenge a les 17 hores,

Num. 4.- Claudia Vigara i Garcia 1a. filla de Francisco Javier i Yolanda

Moltes felicitats

APROFUNDIMENT EN LA FE:

Dimecres dia 11, a les 22 h.

Despatx parroquial.

TRIDUU A LA MARE DE DÉU DE LOURDES

Dilluns, dimarts i dimecres: a les 19'30 h. Pregària del sant Rosari i Invocacions a la Mare de Déu de Lourdes, pregant pels nostres malalts.

NOVES:

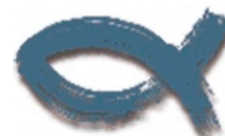
Mn. Mateu fou operat d'una hèrnia el passat dimecres dia 4. Tot ha anat bé i restarà a l'hospital uns dies més. Des de la Parròquia volem agrair l'interès que molts de vosaltres heu mostrat pel nostre rector.

MISCELÀNIA:

És d'esperar que amb la llibertat d'expressió, tampoc ens hem d'ofendre si nosaltres fem gala d'allò que pensem, creiem i vivim.

El temps dels complexos ja ha passat, cal que cadascun donem raó de la nostra fe.

**Yo Si creo en Dios
y DISFRUTO la vida con EL**

www.yoSiCreoenDios.com

A continuació reproduïm la segona part de la carta pastoral que el nostre bisbe Monsenyor Agustí Cortés ha adreçat a tothom sobre **què diu la Doctrina Social de l'Església**.

DAVANT LA CRISI ECONÒMICA (2)

5.- Una visió cristiana de la situació demana aplicar alguns principis fonamentals de la Doctrina Social de l'Església:

a) Pot ser que la crisi sigui deguda a allò que Joan Pau II anomenava “mecanismes econòmics, financers i socials injusts”, o “estructures de pecat”. Però hem de reconèixer que aquests mecanismes i estructures són obra nostra i, per altra banda, que no hi ha cap sistema que pugui garantir la plena justícia sinó és comptant amb la conducta moral justa i responsable. És per això que tothom, **cadascú en el seu àmbit, s'ha de sentir implicat en la crisi**.

b) En aquest sentit, cal reconèixer que una causa pregonada de la crisi ha estat la recerca en la activitat econòmica i financera d'un benefici injust i radicalment abusiu, que mereix la denúncia moral, ateses les seves conseqüències socials: “Tots el qui en el comerç o en el finançament fan servir pràctiques d'usura que provoquen la fam i la mort dels seus germans en humanitat, cometem indirectament un homicidi, que els és imputable”.

c) La crisi és essencialment financera. Però dels recursos financers hem d'afirmar i el caïtañ sempre han de tenir una dimensió social i s'han de cercar i disposar mirant el bé comú; a més, que la seva finalitat no és altra que servir a la producció de béns reals; i que, en definitiva, dins el procés de producció, s'han de subordinar, com a instrument que són, al treball o “factor humà”, que és la causa primera de la producció.

d) La crisi és també, en el seu origen i les seves conseqüències, d'abast global. Hem d'aprofitar la mateixa globalització per “globalitzar la solidaritat” envers les àrees més desfavorides. I això no es podrà fer sense la concurrència dels organismes internacionals, polítics, jurídics i econòmics, que no poden deixar el mercat financer només en mans de decisions, arbitràries i interessades exclusivament en els seus propis beneficis, dels agents econòmics.

e) Però més està a l'abast de la gran majoria de nosaltres **acomplir el deure moral en l'àmbit de les nostres economies**. Hem de practicar “virtuts econòmiques”, com ara el realisme front a l'ambició

esbojarrada, la transparència i l'honradesa en les nostres operacions comercials o financeres, l'endeutament en allò realment necessari i en funció de les possibilitats reals, fugir i, en tot cas, denunciar l'especulació abusiva, evitar el consumisme compulsiu...

f) En definitiva, una mirada de conjunt i en profunditat ens descobreix l'arrel de la crisi econòmica en el greu i preocupant buit moral, que domina en tots els àmbits de la nostra vida. És el mateix buit moral el que fa que hom pugui especular sense escrúpols, o defraudar fiscalment, o matar la vida humana concebuda i no nascuda, o fer malbé la natura, pensant només en el propi benefici. Encara que les lleis, el mercat o la ciència i la tècnica econòmica ho permetin, no tot és legítim moralment. La pròpia conveniència o benefici particular no és la darrera norma moral, sinó allò que objectivament és bo i just.

És per això que, tant les causes com el remei de la crisi econòmica afecten a àmbits profundament humans on l'ètica juga un paper imprescindible, com ara l'educació, la convivència social, la cultura o la política. Els creients hem après de la Paraula de Déu que la inversió en justícia, honradesa, veritat, treball, creativitat humana, respecte, drets, fidelitat... és la inversió més rendible.

I encara avui, respirant l'ambient del Nadal, cal recordar una altra virtut absolutament necessària, que no demana cap altre endeutament que el d'un mateix: la solidaritat amb els més pobres. Tot i les dificultats econòmiques que tots patim, més que mai hem de ser solidaris amb els qui encara tenen menys recursos.

Hem d'agrair el que avui està ja fent-se des de Càritas i altres organismes que actuen a prop dels més necessitats. Volem reproduir allò que ens recomana Jesús a l'Evangeli: “Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu”. L'Església ha de mostrar el seu rostre més compassiu a prop dels pares de família que han perdut la feina, que tenen dificultats per posar un plat a taula per als seus fills, els qui veuen el futur pròxim amb dificultat.

Que el Déu fet home, pobre nascut en la pobresa, us beneeixi amb l'abundor de la seva justícia i de la seva misericòrdia.

Sant Feliu de Llobregat, 6 de desembre de 2008.

+ Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.